

Visto o expediente 105/2026, a instrutora do procedemento formula a seguinte proposta de resolución para a súa aprobación, se procede, pola Comisión da Transparencia.

Asunto: Reclamación en materia de acceso á información pública

Núm. Expediente: 105/2026

Interesado : -----

Organismo: Concello de Vereá

ANTECEDENTES

Primeiro. O 12.3.2026 ----- interpuxo ante a Comisión da Transparencia de Galicia unha reclamación, ao amparo do disposto na disposición adicional quinta da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, contra o Decreto da Alcaldía do Concello de Vereá do 9.3.2026, polo que se inadmitiu a súa solicitude, do 20.2.2026, de acceso a diversa documentación contractual e financeira do Concello, con base no disposto na letra e) do artigo 18.1 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno.

Xunto coa reclamación o señor ----- achegou o Decreto da Alcaldía do Concello de Vereá do 9.3.2026.

Segundo. O 18.3.2026 a Comisión da Transparencia solicitou do Concello de Vereá a remisión do expediente administrativo ao que deu lugar a solicitude do 20.2.2026, así como a emisión dun informe sobre a reclamación presentada.

Non consta a remisión da documentación requirida.

FUNDAMENTOS XURÍDICOS

Primeiro. Competencia

O artigo 24.1 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno (en diante, LTAIP), de carácter básico na súa práctica totalidade, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante o *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno*, con carácter potestativo e con carácter previo á súa impugnación en vía contencioso-administrativa.

Pola súa banda, o artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno (en diante, LTBG), establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante a Comisión da Transparencia, correspondendo a este órgano a súa resolución, de acordo co disposto no artigo 33 da mesma lei.

Ademais, a disposición adicional quinta da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, tamén atribúe á Comisión da Transparencia de Galicia a resolución das reclamacións en materia de acceso á información pública, no suposto de resolucións ditadas polas entidades locais de - - - - .

Segundo. Procedemento aplicable

O artigo 28.3 da citada LTBG establece que o procedemento de reclamación se axustará ao previsto nos números 2, 3, e 4 do artigo 24 da LTAIP.

Neste punto é importante considerar que o artigo 23.1 da LTAIP establece que as reclamacións en materia de acceso á información pública terán a consideración de substitutivas dos recursos administrativo, para os efectos do disposto no vixente artigo 112.2 da Lei 39/2015, do 1 de outubro do procedemento administrativo común das administracións públicas (en diante, LPAC). Segundo este artigo 112.2 da LPAC:

“As leis poderán substituír o recurso de alzada, en supostos ou ámbitos sectoriais determinados, e cando a especificidade da materia así o xustifique, por outros procedementos de impugnación, reclamación, conciliación, mediación e arbitraje, ante órganos colexiados ou comisións específicas non sometidas a instrucións xerárquicas, con respecto aos principios, garantías e prazos que a presente lei recoñece ás persoas e aos interesados en todo procedemento administrativo.

[...]”.

A configuración legal das reclamacións en materia de acceso á información pública coma un recurso substitutivo do recurso de alzada, de carácter potestativo, así coma o teor do artigo 112.2 *in fine* da LPAC, determinan xa a aplicación das previsións da LPAC en materia de recursos administrativos ao procedemento destas reclamacións,. Así se establece, de feito, no artigo 24.3 da LTAIP, segundo o cal *“A tramitación da reclamación axustarase ao disposto en materia de recursos na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común”*¹.

Terceiro. Prazo para a interposición da reclamación

O artigo 24.2 da LTAIP prevé como *“A reclamación interporase no prazo dun mes a contar desde o día seguinte ao da notificación do acto impugnado ou desde o día seguinte a aquel en que se produzan os efectos do silencio administrativo”*, debendo considerarse neste punto que, de acordo co artigo 20.4 da mesma lei, para o caso de falta de resolución das solicitudes en prazo, estas se entenderán desestimadas.

Pois ben, as previsións do artigo 24.2 da LTAIP han de entenderse moduladas, no que atinxe ao prazo para a interposición da reclamación no caso de desestimación presunta da solicitude, polo previsto no artigo 122.1 da LPAC que, ao regular o prazo

¹ A referencia á Lei 30/1992, do 26 de novembro, do réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, hoxe derogada, debe entenderse realizada á LPAC.

para a interposición do recurso de alzada, establece que *“Se o acto non for expreso, o solicitante e outros posibles interesados poderán interpor recurso de alzada en calquera momento a partir do día seguinte a aquel en que, de acordo coa súa normativa específica, se produzan os efectos do silencio administrativo”*. Respecto á inexistencia dun prazo preclusivo para reclamar contra as desestimacións presuntas en materia de acceso, tamén se pronunciou o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno no Criterio interpretativo 1/2016, do 17 de febreiro.

Segundo resulta da documentación que consta no expediente, a resolución de inadmisión que se recorre foi notificada o 9.3.2026, polo que a reclamación presentada polo señor - - - - - o 12.3.2026 ha de entenderse presentada en prazo.

Cuarto. O dereito de acceso á información pública

A Constitución española establece no seu artigo 105.b) que a lei regulará o acceso da cidadanía aos arquivos e rexistros administrativos, agás no que afecte á seguridade e defensa do Estado, á pescuda dos delitos e á intimidade das persoas.

A este respecto a Sentenza do Tribunal Constitucional 164/2021, do 4 de outubro, indicou como este precepto non recolle unicamente un principio reitor da actuación das Administracións públicas, senón un auténtico dereito público subxectivo exercitable fronte a aquelas. Sinalou así a precitada sentenza:

«El art. 105 b) CE, encuadrado en el título IV, "Del Gobierno y de la Administración", incorpora un principio objetivo rector de la actuación de las administraciones públicas (art. 103.1 CE), derivado de exigencias de democracia y transparencia, así como un derecho subjetivo de las personas, ejercitable frente a las administraciones, con sujetos, objeto y límites definidos en el propio precepto constitucional, que fue desarrollado inicialmente en los arts. 35 h) y 37 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común , y actualmente en la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno.

[...]

A la vista de lo expuesto, debe señalarse que el acceso a la información integra el contenido de un derecho público subjetivo ejercitable frente a la administración que, no siendo absoluto, solo puede ser limitado por motivos predeterminados en la ley, en virtud de una previa ponderación de los intereses en juego. De este modo, la posibilidad de limitar el acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la administración».

No mesmo sentido pronunciouse o Tribunal Supremo nas Sentenzas do 7.2.2023, rec. 8005/2021, e do 21.4.2023, rec. 350/2022, salientando tamén este Tribunal nas Sentenzas do 29.5.2024, rec. 1262/2023, e do 11.9.2025, rec. 7878/2024, a estreita relación do dereito de acceso á información pública coa transparencia na actuación administrativa e co principio de boa administración recollido no artigo 41 da Carta de Dereitos Fundamentais da Unión Europea.

Tratándose, xa que logo, o dereito de acceso dun auténtico dereito subxectivo da cidadanía fronte ás Administracións públicas, o artigo 13.d) da LPAC recolleu, coma un dereito das persoas nas súas relacións con elas, “o acceso á información pública, arquivos e rexistros, de acordo co previsto na Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno, e o resto do ordenamento xurídico”.

Como sinala a exposición de motivos da LTAIP, o acceso á información pública debe ser un dos eixos fundamentais da acción política pois “só cando a acción dos responsables públicos se somete a escrutinio, cando os cidadáns poden coñecer como se toman as decisións que os afectan, como se manexan os fondos públicos ou baixo que criterios actúan as nosas institucións poderemos falar do inicio dun proceso en que os poderes públicos comezan a responder a unha sociedade que é crítica, exigente e que demanda participación dos poderes públicos”.

Neste sentido o dereito de acceso á información pública vén atribuído a tódalas persoas (artigos 12 da LTAIP e 24.1 da LTBG), sen que estas teñan a obriga de motivar a súa solicitude de acceso á información (artigos 17.3 da LTAIP e 26.4 da LTBG).

E, respecto do que ha de entenderse por “*información pública*” o artigo 24.1 da LTBG, seguindo o disposto no artigo 13 da LTAIP, a define coma os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que foran elaborados ou adquiridos en exercicio das súas funcións, engadindo que tamén se considerará información pública, a producida polas entidades que presten servizos públicos ou exerzan potestades administrativas, nos termos contemplados no artigo 4 da lei.

Deste xeito, a normativa de transparencia delimita o ámbito material do dereito a partir dun concepto amplo de información, que abrangue tanto documentos coma contidos específicos e se estende a todo tipo “*formato ou soporte*”. Ao mesmo tempo, acouta o seu alcance, esixindo a concorrencia de dous requisitos que determinan a natureza “*pública*” da información, cales son: a) que se atopen “*en poder*” dalgún dos suxeitos obrigados, e b) que fosen elaboradas ou obtidas “*no exercicio das súas funcións*”.

A amplitude no recoñecemento legal do dereito de acceso foi tamén recoñecida na Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, segundo a cal:

“... en la Ley 19/2013 queda reconocido el derecho de acceso a la información pública como un auténtico derecho público subjetivo, al establecer que " Todas las personas tienen derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el artículo 105.b) de la Constitución Española , desarrollados por esta Ley " (artículo 12); que la Exposición de Motivos de la Ley configura de forma amplia ese derecho de acceso a la información pública, del que son titulares todas las personas, y que podrá ejercerse sin necesidad de motivar la solicitud; que este derecho solamente se verá limitado en aquellos casos en que así sea necesario por la propia naturaleza de la información -derivado de lo dispuesto en la Constitución Española- o por su entrada en conflicto con otros intereses protegidos; y, en fin, que, en todo caso, los límites previstos se aplicarán atendiendo a un test de daño (del interés que se salvaguarda con el límite) y de interés público en la divulgación (que en el caso concreto no prevalezca el interés público en la divulgación de la información) y de forma proporcionada y limitada por su objeto y finalidad”.

Quinto.- Análise do expediente: a inadmisión da solicitude e o seu carácter

abusivo.

Tal e como resulta do expediente remitido, a persoa reclamante solicitou con data do 20.2.2026 do Concello de Verea diversa documentación, contractual e financeira, da Administración municipal. A información solicitada pode agruparse nos seguintes bloques:

- Relación completa dos contratos de servizos formalizados entre os anos 2019 e 2025 cuxa duración fose obxecto de prórroga.
- Relación dos contratos de servizos cuxa duración se aproxime ou alcance o límite legal previsto na Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público.
- Relación completa dos servizos estruturais ou recorrentes que, vencido o seu prazo inicial, continúen prestándose mediante prórroga ou continuidade administrativa.
- No seu caso, existencia de informes de Intervención que conteñan reparos relativos a prórrogas contractuais ou continuidade de servizos.
- En caso de non existir supostos incluídos en ningunha das anteriores circunstancias, solicita confirmación deste extremo.

A solicitude de acceso da persoa reclamante foi resolta mediante Decreto da Alcaldía de - - - - do 9.3.2026, que inadmitiu a solicitude do 20.2.2026 con base na causa de prevista no artigo 18.1.e) da LTAIP.

Segundo o disposto neste artigo 18.1.e):

“1. Inadmitiranse a trámite, mediante resolución motivada, as solicitudes:

[...]

e) Que sexan manifestamente repetitivas ou teñan un carácter abusivo non xustificado coa finalidade de transparencia desta lei”.

Pois ben, a Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, analizou a regulación das causas de inadmisión das solicitudes de acceso recollida no artigo 18.1 da LTAIP, xunto coa regulación dos límites recollidos no artigo 14 da mesma lei, sinalando, polo que aquí nos interesa, o seguinte:

“La formulación amplia en el reconocimiento y en la regulación legal del derecho de acceso a la información obliga a interpretar de forma estricta, cuando no restrictiva, tanto las limitaciones a ese derecho que se contemplan en el artículo 14.1 de la Ley 19/2013 como las causas de inadmisión de solicitudes de información que aparecen enumeradas en el artículo 18.1, sin que quepa aceptar limitaciones que supongan un menoscabo injustificado y desproporcionado del derecho de acceso a la información.

Por ello, la causa de inadmisión de las solicitudes de información que se contempla en el artículo 18.1.c) de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, no opera cuando quien invoca tal causa de inadmisión no justifique de manera clara y suficiente que resulte necesario ese tratamiento previo o reelaboración de la información.

Asimismo, la posibilidad de limitar el derecho de acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la Administración o entidad a la que se solicita información, pues aquél es un derecho reconocido de forma amplia y que sólo puede ser limitado en los casos y en los términos previstos en la Ley ...”.

Polo tanto, a inadmisión das solicitudes de acceso esixe cumprir cos seguintes requisitos: i) a inadmisión ha de basearse nalgunha das causas establecidas, con carácter *numerus clausus*, na LTAIP; ii) as causas de inadmisión deben ser interpretadas restritivamente, dada o amplo recoñecemento do dereito de acceso; iii) quen invoca a causa de inadmisión ten a carga de xustificar de xeito claro e suficiente a súa concorrencia.

Respecto deste último requisito, relativo á motivación, cómpre lembrar que o artigo 18.1 da LTAIP xa esixe que a inadmisión das solicitudes de acceso teña lugar

mediante *“resolución motivada”*. Ademais, como salientou a Sentenza do Tribunal Supremo do 11.6.2020, rec. 577/2019, tal motivación esixe unha *“justificación expresa y detallada que permita controlar la veracidad y proporcionalidad de la restricción establecida”*.

Sentadas estas premisas, procede entrar a analizar a eventual concorrencia no suposto que nos ocupa da causa de inadmisión invocadas polo Concello de Verea, cal é a prevista na letra e) do artigo 18.1 da LTAIP, relativa ás solicitudes que *“teñan un carácter abusivo non xustificado coa finalidade de transparencia desta lei”*.

Na esexese desta causa de inadmisión é obrigado tomar en consideración o Criterio interpretativo 3/2016, do 14 de xullo, do Consejo de Transparencia y Buen Gobierno (en diante, CTBG), que anoa o carácter abusivo das solicitudes, non tanto a un elemento cuantitativo, senón a un elemento cualitativo en relación coa finalidade do dereito de acceso. Deste xeito, entende o CTBG, o eventual carácter abusivo dunha solicitude de acceso non pode anoarse, sen máis, ao número de solicitudes presentadas, senón que ha de atenderse á finalidade da solicitude, que poderá cualificarse como abusiva cando a súa finalidade sexa allea á finalidade propia da Lei 19/2013, do 9 de decembro, cal é o escrutinio da actividade dos poderes públicos.

Considerando, polo tanto, que o elemento finalista debe ser o que determine o carácter abusivo, ou non, dunha solicitude, o mencionado Criterio 3/2016, estableceu, cun carácter orientativo, os seguintes parámetros:

“1. Así, una solicitud puede entenderse ABUSIVA cuando se encuentre en alguno de los supuestos o se den alguno de los elementos que se mencionan a continuación: -

- Con carácter general, en aquellos casos en que pueda considerarse incluida en el concepto de abuso de derecho recogido en el artículo 7.2 del Código Civil y avalado por la jurisprudencia, esto es: "Todo acto u omisión que por la intención de su autor, por su objeto o por las circunstancias en que se realice sobrepase manifiestamente los límites normales del ejercicio de un derecho".

- *Cuando, de ser atendida, requiriera un tratamento que obrigara a paralizar el resto de la gestión de los sujetos obligados a suministrar la información, impidiendo la atención justa y equitativa de su trabajo y el servicio público que tienen encomendado, y así resulte de acuerdo con una ponderación razonada y basada en indicadores objetivos*
- *Cuando suponga un riesgo para los derechos de terceros.*
- *Cuando sea contraria a las normas, las costumbres o la buena fe.*

2. Se considerará que la solicitud está JUSTIFICADA CON LA FINALIDAD DE LA LEY cuando se fundamenta en el interés legítimo de:

- *Someter a escrutinio la acción de los responsables públicos*
- *Conocer cómo se toman las decisiones públicas*
- *Conocer cómo se manejan los fondos públicos*
- *Conocer bajo qué criterios actúan las instituciones públicas*

Consecuentemente, NO ESTARÁ JUSTIFICADA CON LA FINALIDAD DE LA LEY cuando:

- *No pueda ser reconducida a ninguna de las finalidades señaladas con anterioridad y así resulte de acuerdo con una ponderación razonada y basada en indicadores objetivos.*
- *Cuando tenga por finalidad patente y manifiesta obtener información que carezca- de la consideración de información pública de acuerdo con la definición del artículo 13 de la L TAIBG.*
- *Cuando tenga como objeto o posible consecuencia la comisión de un ilícito civil o penal o una falta administrativa”.*

O Decreto da Alcaldía do Concello de Verea do 9.3.2026 sustenta o carácter abusivo da solicitude formulada polo señor - - - - - na circunstancia de que a estimación da solicitude de acceso do señor - - - - - comportaría unha paralización da actividade do Concello. Sinala así o Decreto do 9.3.2026:

“Resulta imposible remitir toda a información solicitada polo cidadán na Lei de transparencia,

pois trátase dun volume moi considerable de información, e este Concello só dispón de persoal ao efecto dun Secretario – Interventor agrupado que só ven ao Concello dúas veces á semana.

Polo tanto, considérase que é abusiva de dereito, e non xustificada coa finalidade da Lei de transparencia, de conformidade co disposto no artigo 18.1 e) da Lei 19/2013 da Lei de transparencia, en concreto porque se considera que trátase dunha solicitude de información pública que ten carácter abusivo e non xustificado.

A remisión da dita información produciría a paralización do Concello durante un tempo non permitido que incidiría no seu normal funcionamento, de maneira que posibilitara a realización e o mantemento das funcións básicas esenciais deste Concello”.

Deste xeito, o Decreto da Alcaldía do Concello de Vereá sustenta o carácter abusivo da solicitude do señor - - - - - do 20.2.2026, no feito de que a estimación da solicitude presentada paralizaría a xestión e actividade do Concello, que conta cun secretario – interventor agrupado que só acude dous días por semana.

Este, cómpre notar, é o único indicador obxectivo que invoca o Concello de Vereá para sustentar o carácter abusivo da solicitude, aínda que tamén debe tomarse en consideración, en aras a sustentar a inadmisión da solicitude, o máis que presumible reducido cadro de persoal do Concello, que conta con pouco máis de 1.000 habitantes. Nestes termos resulta procedente a apreciación do carácter abusivo da solicitude.

Agora ben, dito o que precede, o que non pode avalar esta Comisión é a aplicación por parte do Concello da causa de inadmisión do artigo 18.1 e) da LTAIP *in totum*, sen deslindar aquela información que pode ser facilmente subministrada ao reclamante, daquela que esixiría un labor de busca, recompilación e exame por parte do persoal do Concello antes de conceder o dereito de acceso.

En particular, a xuízo desta Comisión, non cabe opoñer validamente a causa de inadmisión do artigo 18.1 e) da LTAIP, fronte á solicitude de acceso á relación dos contratos de servizos formalizados entre os anos 2019 e 2025 cuxa duración fose obxecto de prórroga, nin tampouco fronte ao acceso á relación dos contratos de

servizos cuxa duración se aproxime ou alcance o límite legal previsto na Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público.

E isto porque, dunha mera consulta ao Perfil do contratante, resulta que dende o 1.1.2019 ata a actualidade o Concello de Vereá unicamente formalizou un total de 3 contratos de servizos, sen que a información sobre a súa duración ou eventual prórroga poida entenderse que sexa susceptible de paralizar ou afectar gravemente a actividade municipal.

En conclusión, o carácter abusivo da solicitude que invoca o Concello de Vereá para servir de alicerce á súa inadmisión, non pode admitirse verbo da pretensión do interesado de acceder á relación dos contratos de servizos formalizados entre os anos 2019 e 2025 cuxa duración fose obxecto de prórroga, e á relación dos contratos de servizos cuxa duración se aproxime ou alcance o límite legal previsto na Lei 9/2017, do 8 de novembro.

Polo tanto, ha de recoñecerse o dereito de acceso do señor - - - - - a esta concreta información.

Con base nos feitos e fundamentos xurídicos anteriormente expresados, a Comisión da Transparencia, por unanimidade dos seus membros,

A C O R D A

Único: Estimar parcialmente a reclamación presentada por - - - - -
- - - - - contra a inadmisión da súa solicitude de acceso á información pública formulada o 20.2.2026 ante o Concello de Vereá.

Contra esta resolución que pon fin á vía administrativa unicamente cabe, en caso de desconformidade, interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de dous meses, contados dende o día seguinte ao da notificación desta resolución, ante a Sala

do Contencioso Administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, de conformidade co previsto no artigo 10 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

- - - - - , na data da sinatura.

- - - - -

Presidente da Comisión da Transparencia.